

USTAWA

z dnia ...

**o zmianie niektórych ustaw w celu podniesienia poziomu
bezpieczeństwa ruchu drogowego¹**

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. ...) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 42 w § 1a dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
”3) art. 177a § 2.”;
- 2) w art. 69 § 4 otrzymuje brzmienie:
“§ 4. Wobec sprawcy występku o charakterze chuligańskim, sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 oraz art. 244 § 1 w zakresie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach.”;
- 3) w art. 177 dodaje się §4 w brzmieniu:
“§4. Kto sprowadza bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia zdarzenia określonego w §1 albo §2, podlega karze pozbawienia wolności do 1 roku.”;
- 4) dodaje się art. 177a w brzmieniu:
“**Art. 177a.** § 1. Kto prowadząc pojazd mechaniczny, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym, przekraczając dozwoloną prędkość o więcej niż 50 kilometrów na godzinę, podlega karze ograniczenia wolności.
§ 2. Kto prowadząc pojazd mechaniczny, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym, przekraczając dozwoloną prędkość o więcej niż 100 kilometrów na godzinę, podlega karze pozbawienia wolności do 1 roku.
§ 3. Sąd orzeka przepadek, o którym mowa w art. 44b, w razie popełnienia przestępstwa określonego w § 2. Sąd może odstąpić od orzeczenia przepadku, jeżeli zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.
§ 4. Kto, wbrew przepisom, organizuje na drodze publicznej wyścig pojazdów mechanicznych, podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.
§ 5. Kto bierze udział w wyścigu, o którym mowa w § 4, prowadząc pojazd mechaniczny, podlega karze pozbawienia wolności do 1 roku.”;

¹ Niniejsza ustawa zmienia następujące ustawy: ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych, ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami oraz ustawę z dnia 23 października 2018 r. o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg, ustawę z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw.

5) art. 178 otrzymuje brzmienie:

“**Art. 178 § 1.** Skazując sprawcę, który popełnił przestępstwo określone w art. 173 § 1 lub 2, art. 174 lub art. 177 § 1:

- 1) znajdując się w stanie nietrzeźwości albo
- 2) pod wpływem środka odurzającego albo
- 3) zbiegł z miejsca zdarzenia lub spożywał alkohol albo
- 4) zażywał środek odurzający po popełnieniu czynu określonego w art. 173 § 1 lub 2, art. 174 lub art. 177 § 1, a przed poddaniem go przez uprawniony organ badaniu w celu ustalenia w organizmie zawartości alkoholu lub obecności środka odurzającego albo
- 5) w momencie popełnienia przestępstwa prowadząc pojazd mechaniczny z prędkością przekraczającą dopuszczalną prędkość o więcej niż 50 km/h albo
- 6) w którym pokrzywdzony przestępstwem pieszy w momencie jego popełnienia znajdował się na chodniku, przejściu dla pieszych albo innym miejscu nie przeznaczonym do ruchu pojazdów albo
- 7) w momencie popełnienia przestępstwa prowadził pojazd mechaniczny wbrew orzeczonemu przez sąd zakazowi
 - sąd orzeka karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę do górnej granicy tego zagrożenia zwiększonego o połowę.

§ 1a. Skazując sprawcę, który popełnił przestępstwo określone w art. 173 § 3 lub 4 lub art. 177 § 2, w warunkach określonych w § 1 lub którego dotyczy wskazana w tym przepisie okoliczność, sąd orzeka karę pozbawienia wolności w wysokości:

- 1) nie niższej niż 3 lata, jeżeli następstwem wypadku jest ciężki uszczerbek na zdrowiu innej osoby albo następstwem katastrofy jest ciężki uszczerbek na zdrowiu wielu osób, do dwukrotności górnej granicy ustawowego zagrożenia,
- 2) nie niższej niż 5 lat, jeżeli następstwem czynu jest śmierć człowieka, do dwukrotności górnej granicy ustawowego zagrożenia w przypadku katastrofy, a 25 lat pozbawienia wolności w przypadku wypadku.

§ 1b. Sprawca przestępstwa, o którym mowa w art. art. 173 § 3 lub 4 lub art. 177 § 2, popełnionego przy spełnieniu więcej niż jednej przesłanki określonej w § 1, którego następstwem jest śmierć człowieka, podlega karze określonej w art. 148 § 1.

§ 3. W razie skazania, o którym mowa w § 1, 1a lub 1b, sąd może orzec przepadek, o którym mowa w art. 44b, a orzeka go, jeżeli zawartość alkoholu w organizmie

sprawcy była wyższa niż 1 promil we krwi lub 0,5 mg/dm³ w wydychanym powietrzu albo prowadziła do takiego stężenia.”;

6) w art. 180a:

a) dotychczasową treść oznacza się jako §1;

b) po §1 dodaje się §2 w brzmieniu:

“§2. Sąd orzeka przepadek, o którym mowa w art. 44b, w razie popełnienia przestępstwa określonego w § 1. Sąd może odstąpić od orzeczenia przepadku, jeżeli zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.”;

7) w art. 244:

a) dotychczasowe brzmienie oznacza się jako § 1;

b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

“§ 2. Sąd orzeka przepadek, o którym mowa w art. 44b, w razie popełnienia przestępstwa określonego w § 1 w zakresie naruszenia zakazu prowadzenia pojazdów.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. ...) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

“5) zasady odpowiedzialności administracyjnej za naruszenia przepisów ruchu drogowego w zakresie czynów ujawnionych przy użyciu urządzenia rejestrującego”;

2) w art. 80b w ust. 1 dodaje się pkt 24 w brzmieniu:

“5a) informacje o nałożonych karach administracyjnych za naruszenia, o których mowa w dziale VB rozdziale 2:

a) datę, czas oraz miejsce ujawnienia naruszenia albo odcinek drogi, na którym zostało popełnione naruszenie,

b) rodzaj naruszenia;”;

3) w art. 80ba w ust. 1 dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) wymienione w art. 80b ust. 1 pkt 24 – Inspekcja Transportu Drogowego, wójt, burmistrz, prezydent miasta oraz zarządca drogi;”;

4) w art. 129b:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

“1) kierującego pojazdem:

a) niestosującego się do zakazu ruchu w obu kierunkach, określonego odpowiednim znakiem drogowym,

b) naruszającego przepisy ruchu drogowego, w przypadku ujawnienia i zarejestrowania czynu przy użyciu urządzenia rejestrującego;”;

b) w ust. 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

“3a) używania urządzeń rejestrujących, z tym że w przypadku używania urządzenia zainstalowanego w pojeździe w czasie pracy urządzenia pojazd nie może znajdować się w ruchu.”;

c) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

“4a. Strażnicy gminni (miejscy) oraz zarządcy drogi mogą dokonywać na drogach gminnych, powiatowych i wojewódzkich oraz drogach krajowych w obszarze zabudowanym, z wyłączeniem autostrad i dróg ekspresowych, czynności z zakresu kontroli ruchu drogowego z użyciem urządzeń rejestrujących innych niż przenośne urządzenia rejestrujące.”;

5) w art. 129g:

a) w ust. 1:

- dodaje się lit. c-e w brzmieniu:

“c) zachowania minimalnego dystansu pomiędzy pojazdami,

d) stref z ograniczonym wjazdem,

e) wjazdów na pasy ruchu, z których korzystanie jest ograniczone”;

- część wspólna wyliczenia otrzymuje brzmienie:

“- należy do Inspekcji Transportu Drogowego, straży gminnych (miejskich) oraz zarządców dróg.”;

b) w ust. 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

“2a) prowadzi postępowania w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej;”;

c) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

“3a. Kompetencje określone w ust. 2 pkt 1-2a należą również do straży gminnych (miejskich) oraz zarządców dróg. Straże gminne oraz zarządcy dróg ponadto dokonują zakupu i naprawy oraz wykonują czynności wynikające z bieżącej eksploatacji i obsługi urządzeń rejestrujących oraz obudów na te urządzenia, w tym czynności obejmujące import danych zarejestrowanych przez te urządzenia oraz montaż urządzeń w zainstalowanych obudowach.”;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

“5. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości, uwzględniając zakres niezbędnych danych oraz konieczność zapewnienia jednolitości dokumentów, określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów stosowanych przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego w postępowaniach, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 2a.”;

6) w art. 129h:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

“1) obraz naruszenia, w tym obraz pojazdu, którym kierujący naruszył przepisy ruchu drogowego, wraz z numerem rejestracyjnym pojazdu oraz twarzą osoby kierującej;”;

b) w ust. 2 wstęp do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

“2. Inspekcja Transportu Drogowego może ujawniać naruszenia przepisów ruchu drogowego w zakresie, o którym mowa w art. 129g ust. 1 lit. a, również za pomocą urządzeń rejestrujących, które ujawniają naruszenia przepisów ruchu drogowego na określonym odcinku drogi. W takim przypadku urządzenia te rejestrują w szczególności:”;

c) dodaje się ust. 4a-4k w brzmieniu:

“4a. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do straży gminnej oraz wójta, burmistrza, prezydenta miasta oraz zarządców dróg.

4b. Stacjonarne urządzenia rejestrujące prędkość mogą być stosowane w miejscach niebezpiecznych. Miejsca niebezpieczne to takie, w których w okresie trzech lat lub dłuższym od zainstalowania dochodziło do zdarzeń drogowych – kolizji i wypadków - a ich natężenie i ciężkość zdarzeń jest wyższa niż średnia dla danej kategorii drogi na obszarze powiatu.

4c. Listę miejsc niebezpiecznych dla każdego powiatu osobno opracowuje minister właściwy do spraw transportu na podstawie danych zebranych w ramach policyjnej statystyki zdarzeń drogowych w ciągu ostatnich trzech lat lub okresie dłuższym. Lista miejsc niebezpiecznych jest aktualizowana w pierwszym kwartale każdego roku i podawana do publicznej wiadomości.

4d. Ponadto dopuszcza się lokalizowanie stacjonarnych urządzeń rejestrujących prędkość:

- 1) na drogach klasy wyższej niż G,
- 2) na mostach, wiaduktach, tunelach,
- 3) w miejscu lokalizacji szkół, ośrodków służby zdrowia i szpitali, instytucji kultury i sportu i dojeżdżać do nich,
- 4) w obszarach gdzie wprowadzono strefę tempo 30.

4e. Lokalizację stacjonarnego urządzenia rejestrującego określa się uwzględniając ponadto:

- 1) analizę stanu bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- 2) informację o miejscu lokalizacji wymaganą dla projektu organizacji ruchu;
- 3) opinię:
 - a) Komendanta wojewódzkiego Policji,
 - b) Wojewódzkiej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego.

4f. Stacjonarne urządzenia rejestrujące można fakultatywnie oznakować odpowiednim znakiem drogowym. Wobec stacjonarnego urządzenia rejestrującego lub jego obudowy można zastosować oznakowanie w postaci jaskrawej barwy.

4g. Stacjonarne urządzenie rejestrujące lokalizuje się w odległości nie mniejszej niż 200 m za znakiem drogowym wprowadzającym niższą prędkość dopuszczalną, poza przypadkami, gdy jest to niemożliwe z uwagi na szczególne okoliczności.

4h. Dopuszcza się instalowanie - z zachowaniem zasad, o których mowa w ust. 4b-4g, wyłącznie obudowy stacjonarnego urządzenia rejestrującego.

4i. Decyzję w zakresie, o którym mowa w ust. 4b-4f podejmuje Inspekcja Transportu Drogowego, wójt, burmistrz, prezydent miasta - w zakresie lokalizacji urządzenia przez straż gminną (miejską) albo zarządca drogi. Nadzór nad prawidłowością realizacji zasad, o których mowa w ust. 4b-4h sprawuje komendant wojewódzki Policji.

4j. Minister właściwy do spraw transportu, mając na względzie przyczyny i lokalizację wypadków drogowych, przeciwdziałanie tym wypadkom oraz wdrażanie kierujących pojazdami do przestrzegania przepisów ruchu drogowego, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki lokalizacji stacjonarnych urządzeń rejestrujących oraz ich obudów.

4k. W okresie prowadzenia i w miejscu wykonywania czynności związanych z budową, przebudową lub konserwacją drogi, po uzgodnieniu z właściwym komendantem wojewódzkim Policji, Inspekcja Transportu Drogowego albo zarządca drogi mogą zainstalować tymczasowe urządzenie rejestrujące, w celu poprawy bezpieczeństwa osób wykonujących te prace. W przypadku określonym w zdaniu pierwszym, przepisów ust. 4b-4i nie stosuje się.”;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

“5. Minister właściwy do spraw transportu, mając na względzie przyczyny i lokalizację wypadków drogowych, przeciwdziałanie tym wypadkom oraz wdrażanie kierujących pojazdami do przestrzegania przepisów ruchu drogowego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki lokalizacji w pasie drogowym dróg publicznych stacjonarnych urządzeń rejestrujących oraz obudów na te urządzenia;
- 2) szczegółowy sposób fakultatywnego oznakowania stacjonarnych urządzeń rejestrujących oraz obudów na te urządzenia;
- 3) sposób dokonywania pomiarów przez urządzenia rejestrujące, z uwzględnieniem progów prędkości dostosowanych do obowiązującego na drodze ograniczenia prędkości, oraz przetwarzania przez te urządzenia zarejestrowanych danych, a także biorąc pod uwagę możliwość błędu kierowcy do 3 km/h włącznie w utrzymaniu dopuszczalnej prędkości.”;

7) w art. 140c w ust. 1 dodaje się pkt 2a:

“2a) zarządzanie wydatkowaniem środków z Narodowego Funduszu Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego;”;

8) w dziale VB dotychczasową treść oznacza się jako rozdział 1 i dodaje się rozdział 2 w brzmieniu:

“Rozdział 2. Administracyjne kary pieniężne za naruszenia ujawnione przy użyciu urządzenia rejestrującego

Art. 140na. 1. Do naruszeń prawa, o których mowa w niniejszym rozdziale, ujawnionych przy użyciu urządzenia rejestrującego, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń.

2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do naruszeń prawa ujawnionych za pomocą przenośnego urządzenia rejestrującego, w przypadku gdy sprawca został zatrzymany na gorącym uczynku lub bezpośrednio po popełnieniu czynu.

Art. 140nb. 1. Za naruszenie przepisów prawa ujawnione przy użyciu urządzenia rejestrującego nakłada się administracyjną karę pieniężną.

2. Do administracyjnych kar pieniężnych przepisy działu IVA ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, stosuje się w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale.

3. W przypadku naruszenia niestosowania się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym, wartość przekroczenia prędkości dopuszczalnej ustala się z uwzględnieniem możliwości błędu 3 km/h wobec wartości prędkości zmierzonej w miejscu pomiaru.

4. Ilekroć w niniejszym rozdziale mowa jest o organie, należy przez to rozumieć:

- 1) Głównego Inspektora Transportu Drogowego - w przypadku urządzeń używanych przez Główny Inspektorat Transportu Drogowego;
- 2) wójta, burmistrza, prezydenta miasta - w przypadku urządzeń używanych przez straż gminną (miejską);
- 3) zarządcę drogi - w przypadku urządzeń używanych przez tego zarządcę, w tym jego jednostki organizacyjne.

Art. 140nc Administracyjnej karze pieniężnej podlega właściciel pojazdu, którym dokonano naruszenia przepisów ruchu drogowego, lub inny podmiot, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4, z zastrzeżeniem art. 140ng.

Art. 140nd 1. Organ ustala właściciela pojazdu, którym dokonano naruszenia przepisów ruchu drogowego, lub inny podmiot, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4, w oparciu o dane i informacje z Centralnej Ewidencji Pojazdów.

2. Administrator danych przetwarzający dane osobowe na potrzeby prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawach o nałożenie kary pieniężnej jest zwolniony z obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może określić w drodze rozporządzenia tryb oraz warunki techniczne korzystania przez organ z danych i informacji, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności konieczność ochrony zarejestrowanych danych i informacji przed nieuprawnioną ingerencją oraz ujawnieniem.

Art. 140ne 1. Organ, po ujawnieniu naruszenia prawa i ustaleniu właściciela pojazdu lub innego podmiotu, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4, wszczyna z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie o nałożenie administracyjnej kary pieniężnej.

2. W ramach postępowania, o którym mowa w ust. 1, oprócz danych wymienionych w art. 129g ust. 2, są gromadzone dane:

- 1) imię i nazwisko właściciela albo nazwę podmiotu, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4;
- 2) numer rejestracyjny pojazdu, którym naruszono przepisy;
- 3) rodzaj naruszenia.

Art. 140nf 1. Organ zawiadamia właściciela pojazdu albo inny podmiot, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawach o nałożenie kary pieniężnej.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) zebrany w sprawie materiał dowodowy w tym:
 - a) dane z urzędnika rejestrującego, o których mowa w art. 129h,
 - b) dane o właścicielu pojazdu lub o podmiocie, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4, uzyskane z Centralnej Ewidencji Pojazdów;
- 2) pouczenie o prawach i obowiązkach wynikających z ustawy.

3. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, udostępnia się w wersji pierwotnej utrwalonej przez urządzenie rejestrujące.

Art. 140ng 1. W przypadku, gdy w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 140nf ust. 1, osoba fizyczna doręczy organowi oświadczenie, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej, w którym stwierdza, że dokonała naruszenia przepisów prawa objętego postępowaniem, organ zawiesza postępowanie toczące się wobec właściciela pojazdu albo innego podmiotu, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4 oraz wszczyna postępowanie wobec osoby składającej oświadczenie. Organ nie powiadamia strony o zawieszeniu postępowania.

2. W przypadku, gdy osoba składająca oświadczenie uiściła administracyjną karę pieniężną w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji oraz decyzja stała się ostateczna - postępowanie wobec właściciela pojazdu albo innego podmiotu, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4 umarza się.

3. W przypadkach innych, niż wymienione w ust. 2, postępowanie wobec osoby składającej oświadczenie umarza się, wznowiając zawieszone postępowanie wobec właściciela pojazdu albo innego podmiotu, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4.

Art. 140nh. Postępowania administracyjnego nie wszczyna się:

- 1) gdy zarejestrowany obraz naruszenia nie zawiera danych niezbędnych do przeprowadzenia postępowania administracyjnego w sprawach o nałożenie kary pieniężnej, w

tym w szczególności zarejestrowany numer rejestracyjny pojazdu jest nieczytelny albo niekompletny w stopniu uniemożliwiającym identyfikację pojazdu;

2) gdy ustalenie właściciela pojazdu albo innego podmiotu, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4, na podstawie zarejestrowanych danych jest niemożliwe.

Art. 140ni. 1. Organ wydaje decyzję administracyjną o:

- 1) nałożeniu kary pieniężnej na właściciela pojazdu albo inny podmiot, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4 albo na osobę, o której mowa w art. 140ng;
- 2) umorzeniu postępowania administracyjnego w przypadku:
 - a) gdy pojazd został użyty wbrew woli właściciela pojazdu albo innego podmiotu, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4, w wyniku popełnienia czynu zabronionego,
 - b) użycia pojazdu jako pojazdu uprzywilejowanego,
 - c) użycia pojazdów przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych państw obcych oraz organizacji międzynarodowych, korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych na mocy ustaw, umów bądź powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych lub na zasadzie wzajemności oraz do innych osób korzystających z tych przywilejów lub immunitetów,
 - d) wskazania, przez właściciela pojazdu albo inny podmiot, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4, na podstawie dowodu przeniesienia własności pojazdu, osoby, która była właścicielem albo innym podmiotem, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4 w chwili ujawnienia naruszenia przepisów ruchu drogowego,
 - e) wykazania przez właściciela albo inny podmiot, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4, że kierujący pojazdem działał w stanie wyższej konieczności w chwili popełnienia naruszenia;
 - f) korzystania z dróg w sposób szczególny.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. d, dowód przeniesienia własności pojazdu stanowi podstawę wszczęcia postępowania administracyjnego o nałożenie kary pieniężnej wobec nabywcy pojazdu.

3. Dowód przeniesienia własności pojazdu składa się wraz z oświadczeniem o zawiadomieniu starosty w terminie 30 dni o zbyciu tego pojazdu zgodnie z art. 78 ust. 2. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Art. 140nj. 1. Wysokość kary pieniężnej za naruszenie w zakresie niestosowania się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym przy uwzględnieniu wartości przekroczenia prędkości dopuszczalnej, o której mowa w art. 140nb ust. 3 wynosi:

- 1) przekroczenie prędkości o maksymalnie 10 km/h – 50 zł,

- 2) przekroczenie prędkości w zakresie 11-15 km/h – 100 zł,
- 3) przekroczenie prędkości w zakresie 16-20 km/h – 200 zł,
- 4) przekroczenie prędkości w zakresie 21-25 km/h – 300 zł,
- 5) przekroczenie prędkości w zakresie 26-30 km/h – 400 zł,
- 6) przekroczenie prędkości w zakresie 31-40 km/h – 800 zł,
- 7) przekroczenie prędkości w zakresie 41-50 km/h – 1000 zł,
- 8) przekroczenie prędkości w zakresie 51-60 km/h – 1500 zł,
- 9) przekroczenie prędkości w zakresie 61-70 km/h – 2000 zł,
- 10) przekroczenie prędkości o 71 km/h i więcej – 2500 zł.

2. W przypadku, gdy przekroczenie prędkości o 31 km/h i więcej nastąpiło ponownie w okresie 2 lat od dnia pierwszego naruszenia, wysokość administracyjnej kary pieniężnej za drugi i kolejny przypadek naruszenia prawa ulega podwojeniu.

3. Wysokość kary pieniężnej za naruszenie w zakresie:

- 1) niestosowania się do sygnału świetlnego;
- 2) zachowania minimalnego dystansu pomiędzy pojazdami;
- 3) innych naruszeń prawa podlegających odpowiedzialności określonej w niniejszym rozdziale

- wynosi 500 zł.

4. W przypadku, gdy dane naruszenie prawa, spośród wymienionych w ust. 3, nastąpiło ponownie w okresie 2 lat od dnia pierwszego naruszenia, wysokość administracyjnej kary pieniężnej za drugi i kolejny przypadek naruszenia prawa ulega podwojeniu.

Art. 140nk. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 140nj, uiszcza się na wskazany w decyzji rachunek bankowy.

2. Kary pieniężne podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Obowiązek uiszczenia kar pieniężnych przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym kary powinny zostać uiszczone.

Art. 140nl. 1. Kary pieniężne są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy odpowiednio:

- 1) Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego, Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad albo
- 2) gminy, powiatu, województwa.

2. Środki z tytułu kar, o których mowa w ust. 1 pkt 1, stanowią przychód Narodowego Funduszu Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego.

3. Środki z tytułu kar, o których mowa w ust. 1 pkt 2, gromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym, są przeznaczone na realizację zadań inwestycyjnych bezpośrednio związanych z poprawą bezpieczeństwa ruchu drogowego na terenie danej jednostki

samorządu terytorialnego. Nadzór w zakresie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, sprawują regionalne izby obrachunkowe.

Art. 140nm. Właściciel pojazdu albo lub inny podmiot, o którym mowa w art. 80 ust. 1 pkt 3-4, przy użyciu którego dokonano naruszenia, może w trybie cywilnoprawnym dochodzić roszczeń z tytułu uiszczonej kary administracyjnej od osoby faktycznie kierującej pojazdem w momencie dokonania naruszenia prawa.

Art. 140nn. 1. Za naruszenia prawa ujawnione za pomocą urządzenia rejestrującego i podlegające odpowiedzialności określonej w niniejszym rozdziale, w ewidencji kierujących pojazdami silnikowymi, motorowerami oraz tramwajami naruszających przepisy ruchu drogowego przypisuje się punkty za naruszenie przepisów ruchu drogowego:

1) właścicielowi pojazdu albo podmiotowi, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 3-4, jeżeli jest nim osoba fizyczna;

2) osobie, o której mowa w art. 140ng.

2. W przypadkach innych, niż określone w ust. 1, punktów nie przypisuje się.”;

9) w dziale VA dotychczasową treść oznacza się jako rozdział 1 i dodaje się rozdział 2 w brzmieniu:

“Rozdział 2. Narodowy Fundusz Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego

Art. 140la. Środki Narodowego Funduszu Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, zwanego dalej „Funduszem BRD” pochodzą z:

- 1) administracyjnych kar pieniężnych nałożonych na podstawie art. 140nb przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego oraz Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad;
- 2) darowizn, dobrowolnych wpłat oraz zapisów osób fizycznych i prawnych, a także środków przekazanych przez fundacje;
- 3) wpłat z organizowanych na rzecz Funduszu BRD zbiórek publicznych i imprez;
- 4) dotacji z budżetu państwa;
- 5) odsetek z tytułu oprocentowania środków Funduszu BRD oraz odsetek od lokat okresowo wolnych środków Funduszu BRD w bankach;
- 6) pożyczek z budżetu państwa;
- 7) innych dochodów.

Art. 140lb. 1. Okresowo wolne środki Funduszu BRD, z zastrzeżeniem ust. 2, Bank Gospodarstwa Krajowego może lokować:

- 1) w innych bankach;
- 2) w papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa;
- 3) w papiery wartościowe emitowane przez Narodowy Bank Polski.

2. Suma lokat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w jednym banku lub grupie banków powiązanych ze sobą kapitałowo lub organizacyjnie, nie może przekroczyć 25% okresowo wolnych środków Funduszu.

Art. 140lc. Środki Funduszu BRD przeznacza się na finansowanie lub dofinansowanie zadań inwestycyjnych bezpośrednio związanych z poprawą bezpieczeństwa ruchu drogowego, ujętych w programach Krajowej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, koordynowanych przez Sekretariat Krajowej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, po uzyskaniu rekomendacji dla tych zadań, wyrażonej stosowną uchwałą, właściwej Wojewódzkiej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, o której mowa w art. 140g ust.1.

Art. 140ld. Minister właściwy do spraw transportu zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego porozumienie określające:

- 1) szczegółowy sposób i terminy dokonywania wypłat ze środków Funduszu BRD;
- 2) sposób i terminy dokonywania przez Bank Gospodarstwa Krajowego lokat, o których mowa w art. 140lb;
- 3) tryb przekazywania środków finansowych Funduszu BRD na realizację zadań, o których mowa w 140lc.

Art. 140le. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, dokonuje wypłat ze środków Funduszu BRD w celu realizacji zadań określonych w art. 140lc na rzecz beneficjentów ujętych w programach Krajowej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, w tym jednostek samorządu terytorialnego.

2. Wypłata środków następuje na zasadach i w terminach wynikających z zawartej umowy z beneficjentem.

3. Umowa z beneficjentem obejmuje w szczególności:

- 1) szczegółowy opis zadania, w tym cel, na jaki środki zostały przyznane, i termin jego wykonania;
- 2) maksymalną kwotę finansowania lub dofinansowania;
- 3) termin i sposób przekazywania środków;
- 4) termin i sposób rozliczenia środków;
- 5) termin i zasady zwrotu środków.

Art. 140lf. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego, na wniosek Głównego Inspektora Transportu Drogowego, dokonuje wypłat ze środków Funduszu BRD na zadania, o których mowa w art. 140lc.

Art. 140lg. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego wyodrębnia w swoim planie finansowym plan finansowy Funduszu BRD.

2. Plan finansowy Funduszu BRD określa w szczególności wysokość:

- 1) wpływów, o których mowa w art.140la;
- 2) wydatków na zadania, o których mowa w art.140lc;

3. Bank Gospodarstwa Krajowego, nie później niż do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy Funduszu BRD ma obowiązywać, przedstawia projekt tego planu do uzgodnienia:

- 1) ministrowi właściwemu do spraw transportu;
- 2) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w zakresie finansowym;

4. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 3, następuje do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy Funduszu BRD ma obowiązywać.

5. Plan finansowy Funduszu stanowi podstawę dokonywania wypłat ze środków Funduszu BRD.

6. Bank Gospodarstwa Krajowego:

- 1) sporządza dla Funduszu BRD odrębny bilans oraz rachunek zysków i strat, wchodzące w skład sprawozdania finansowego tego banku;
- 2) składa ministrom, o których mowa w ust. 3, w terminie do końca miesiąca następującego po każdym kwartale, informację o realizacji planu finansowego Funduszu BRD.

Art. 140lh. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego pobiera wynagrodzenie prowizyjne z tytułu prowadzenia Funduszu BRD.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób i terminy jego wypłaty, uwzględniając koszty Banku Gospodarstwa Krajowego ponoszone w związku z prowadzeniem Funduszu BRD.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz.U. ...) w art. 9a w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

“2) wyposażenia, w tym środków przymusu bezpośredniego, broni palnej, urządzeń rejestrujących naruszenia przepisów ruchu drogowego, środków technicznych służących do obserwowania i rejestrowania obrazu zdarzeń w miejscach publicznych, pojazdów;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. ...) w art. 102 w ust. 7a:

1) dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

“2a) liczby, klasyfikacji i dat dokonania naruszeń prawa ujawnionych za pomocą urządzeń rejestrujących, podlegających odpowiedzialności administracyjnej;”;

2) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

“4) liczby punktów przypisanych do czynów, wykroczeń lub przestępstw stanowiących naruszenie przepisów ruchu drogowego oraz wysokości grzywnien nałożonych w drodze

mandatu karnego i fakcie ich uiszczenia oraz wysokości administracyjnych kar pieniężnych i fakcie ich uiszczenia;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. ...) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 98:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

“1. Kierowca lub osoba posiadająca pozwolenie na kierowanie tramwajem, która kierując pojazdem popełniła naruszenie przepisów ruchu drogowego stwierdzone mandatem karnym, prawomocnym wyrokiem sądu lub orzeczeniem organu orzekającego w sprawie o naruszenie w postępowaniu dyscyplinarnym, jak również osoba fizyczna wobec której orzeczono administracyjną karę pieniężną za naruszenie prawa, otrzymuje punkty odpowiadające temu naruszeniu z dniem uprawomocnienia się rozstrzygnięcia.”;

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

“7. Przepisy ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio do uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej wymierzonej ostateczną decyzją administracyjną.”;

2) w art. 102 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

“4) kierujący pojazdem przekroczył dopuszczalną prędkość o więcej niż 50 km/h;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 23 października 2018 r. o Rządowym Funduszu Rozwoju Dróg (Dz. U. ...) w art. 14 dodaje się ust. 5:

“5. Środki pochodzące z wpłat Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 przeznaczone są wyłącznie na dofinansowanie zadań w zakresie budowy albo przebudowy elementów, o których mowa w art. 2 pkt 4a, 4b, 5, 5a, 5b, 9, 11, 12 i 13 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym wraz z niezbędnym zakresem robót budowlanych spowodowanych bezpośrednio tymi inwestycjami.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r. poz. 2328) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

“1a. Dane dotyczące naruszeń, o których mowa w ust. 1, gromadzi się również w odniesieniu do osób, na które nałożono administracyjną karę pieniężną w związku z naruszeniem prawa ujawnionym przez urządzenie rejestrujące.”;

2) art. 16 otrzymuje brzmienie:

Art. 16. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny przetwarza dane w zakresie wysokości grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego i faktu ich uiszczenia oraz wysokości administracyjnych kar pieniężnych za naruszenia przepisów o ruchu drogowym i faktu ich uiszczenia,, na zasadach określonych w art. 102 ust. 7 i 7a ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, od dnia wdrożenia rozwiązań technicznych, o których mowa w komunikacie ministra właściwego do spraw informatyzacji wydanym na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 14.”;

3) w art. 17 dodaje się ust. 6g w brzmieniu:

“6g. Przepisy ust. 1-6f stosuje się odpowiednio do administracyjnych kar pieniężnych nakładanych za naruszenie przepisów o ruchu drogowym ujawnione przy pomocy urządzenia rejestrującego.”;

4) w art. 19 w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

“3) naruszeń przepisów o ruchu drogowym ujawnione przy pomocy urządzenia rejestrującego, za które wymierzono administracyjną karę pieniężną.”.

Art. 8. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 129g ust. 5 i art. 129h ust. 5 ustawy zmienianej w art. 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 129g ust. 5 i art. 129h ust. 5 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez dwa lata i mogą być w tym czasie zmieniane.

Art. 9. Stacjonarne urządzenia rejestrujące, których lokalizacja i instalacja w pasie drogowym drogi publicznej nastąpiła przed wejściem w życie przepisów niniejszej ustawy, mogą podlegać dalszemu użytkowaniu.

Art. 10. 1. Postępowania w sprawach o wykroczenia popełnione w zakresie naruszeń niestosowania się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym, lub niestosowania się do sygnałów świetlnych, ujawnione przy użyciu urządzenia rejestrującego przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzi się na podstawie przepisów obowiązujących w dniu popełnienia wykroczenia.

2. Postępowania egzekucyjne należności pieniężnych powstałych z tytułu grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego za wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji w zakresie naruszeń niestosowania się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym, lub niestosowania się do sygnałów świetlnych, ujawnione przy użyciu urządzenia rejestrującego, wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzi się na podstawie przepisów obowiązujących w dniu wszczęcia postępowania.

Art. 11. Zasady alokacji środków z wpłat Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na Fundusz Dróg Samorządowych, określone w art. 14 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 6 w

brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do naborów, których ogłoszenie udostępniono w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego wojewodę po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. 1. W Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się Narodowy Fundusz Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego.

2. Pierwszy plan finansowy Narodowego Funduszu Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego Bank Gospodarstwa Krajowego sporządza na okres od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia roku, w którym ustawa weszła w życie.

3. Projekt planu, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzany w terminie 21 dni od dnia wejścia w życie ustawy oraz uzgadniany przez ministra właściwego do spraw transportu oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie kolejnych 10 dni roboczych.

Art. 11. Pierwszą listę miejsc niebezpiecznych, o której mowa w art. 129h ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, minister właściwy do spraw transportu opracowuje i publikuje w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.